Μηναίον - ΤΗι ΚΕ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο Εὐαγγελισμὸς τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ἡχος β΄. Ψαλμοὶ 71, 95, 131.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ήμέραν ἐξ ήμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ήμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ'. Ώμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ήχος β΄. Ψαλμοὶ 71, 45, 49.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ώς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ώσεὶ σταγὼν ή στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Ήγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ύψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Άνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενης Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ την ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθηναι ἐκ τῆς άγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Γ΄. Ἡχος δ΄. Ψαλμὸς 71.

Στίχ. α'. Έσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Άπολυτίκιον τῆς Έορτῆς. Ἡχος δ΄.

Σήμεφον τῆς σωτηφίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηφίου

ἡ φανέρωσις ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, Υίὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῆ Θεοτόκῳ βοήσωμεν Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαρισμοί. Ἡχος δ'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οί πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανών τῆς Έορτῆς.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Έξέλιπεν Άρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐφέστηκε λοιπόν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς ὁ Χριστός, σὺ δὲ πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὖσα, σαφήνισον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γνῶναι Παρθένε, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὖτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῷ δυνάμει σοι, ἐπισκιάσαν ἐργάσεται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ή ἐμὴ Ποομήτωο δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄφεως τουφῆς, τῆς θείας ἐξωστοάκισται διὸ πεο κἀγὼ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὅλισθον.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν, τί με φοβῆ Πανάμωμε, τὸν μᾶλλόν σε φοβούμενον, τί εὐλαβῆ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Κανών τῆς Έορτῆς.

Τοῦ Μηναίου - - -

'Ωιδη ζ'. Ήχος δ'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γαβοιήλ, τὴν χαομόσυνον, δεξαμένη, εὐφοοσύνης ἐνθέου πεπλήρωμαι χαρὰν γὰο μηνύεις, καὶ χαρὰν καταγγέλλεις τὴν ἄληκτον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομῆτορ ἡ ἔνθεος, σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτίσις κραυγάζει Θεόνυμφε· σὺ γὰρ μόνη Μήτηρ, τοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ προωρίσθης Άγνή.

Δόξα.

Τῆς Εὔας νῦν, δι ἐμοῦ καταργείσθω κατάκριμα, ἀποδότω, δι' ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον, δι' ἐμοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω πληρέστατον.

Καὶ νῦν.

Υπέσχετο, ὁ Θεός, Άβοαὰμ τῷ ποοπάτοοι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ σπέοματι τούτου τὰ Ἐθνη Άγνή διὰ σοῦ δὲ πέοας, ἡ ὑπόσχεσις δέχεται σήμεοον.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος δ'.

Σήμε ον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ, Υίὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῆ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον.

Ήχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχω στρατηγῷ τὰ νικητήρια, Ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Άλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Απόστολος

Τῆς Έορτῆς.

Προκείμενον. ήχος γ'. Ώδη Ἐνάτη.

Μεγαλύνει ή ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδού γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ποὸς Έβοαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

2:11-18

Αδελφοί, ὅ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι έξ ένὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων "Απαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς άδελφοῖς μου, ἐν μέσω ἐκκλησίας ὑμνήσω σε" καὶ πάλιν "Έγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ" καὶ πάλιν "Ίδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἄ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός". Ἐπεὶ οὖν "τὰ παιδία" κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήση τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξη τούτους, ὅσοι φόβω θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰο δήπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ "σπέρματος Ἀβραὰμ" ἐπιλαμβάνεται. Όθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ῷ γὰο πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Άλληλούϊα. Ἡχος β΄. Ψαλμὸς 71.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ώς ύετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ώσεὶ σταγών ή στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Έσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς Έορτῆς.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

1:24-38

Έν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Έλισάβετ ή γυνή αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν έαυτην μηνας πέντε, λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἶς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Έν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἦ ὄνομα Ναζαφέτ,πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ῷ ὄνομα Ίωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυΐδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ό Κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὰ ἐν γυναιξίν. Ή δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγω αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ό ἀσπασμὸς οὖτος. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῆ: Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ: εὖρες γὰρ χάριν παρά τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ συλλήψη ἐν γαστρὶ καὶ τέξη υίόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ίησοῦν. Οὖτος ἔσται μέγας καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν

ἄγγελον· Πῶς ἔσται μοι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδοα οὐ γινώσκω; Καὶ ἀποκοιθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῆ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἄγιον κληθήσεται υίὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ Ἑλισάβετ ἡ συγγενής σου καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υίὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὖτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῆ τῆ καλουμένη στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ὁῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ἡῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον. Ὠιδὴ θ΄. Ὁ Εἱομός. Ἡχος δ΄.

Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Ως ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, ψαυέτω μηδαμῶς χεὶς ἀμυήτων, χείλη δὲ πιστῶν τῆ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἁγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· Χαῖςε Κεχαςιτωμένη, ὁ Κύςιος μετὰ σοῦ.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 131.

Έξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Ἀλληλούϊα.

Έκλογὴ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου

- 1. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. (71:1)
- 2. Κοίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνη καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κοίσει. (71:2)
- 3. Άναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. (71:3)

- 4. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (95:2)
- 5. Κύριος δώσει ρῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῆ. (67:12)
- 6. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ. (67:13)
- 7. Ὠμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. (131:11)
- 8. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (131:11)
- 9. Καταβήσεται ώς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ώσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. (71:6)
- 10. Κύριε, κλίνον οὐρανοὺς καὶ κατάβηθι. (143:5)
- 11. Καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη. (17:10)
- 12. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (131:13)
- 13. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (45:5)
- 14. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. (47:9)
- 15. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. (49:3)
- 16. Άνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὖ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. (71:7)
- 17. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. (71:11)
- 18. Πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτ $\tilde{\omega}$. (71:11)
- 19. Ότι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα, ῷ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. (71:12)

- 20. Έσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας. (71:17)
- 21. Πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. (71:17)
- 22. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος, (71:18)
- 23. Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (71:19)
- 24. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο. (71:19)

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ό δι' ήμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ήμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος άγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ήμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, ῆς καὶ τὸν Εὐαγγελισμὸν ἑορτάζομεν δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ήμῶν (τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ήμᾶς, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις ἰχθύος.

Εἶναι μεγάλη ἑορτή.